Textus sequentiarum, cum optimo commento

[Cologne: Heinrich Quentell, 1499] Seite 133

62

eto in vtroq̧ brachio sanguinē minui fecit ꝛ ꝓpť nimiā emissionē sanguis ibidē vitā termiauit Itē postremo ē aduerbiū tpis deriuatū a post. Barbar⁹ dꝛ oīs ille q̄ nō obedit romano īperio Et capiť hic ꝓ crudeli vł infideli. Sed pergo is. ē verbū neu. ꝯpositū a p̲ et rego. Sed coactur⁹ est pticipiū futuri tpis a ṽbo cogo qđ vlterius dꝛ a con et ago deponendo n. Item plurimus est superlatiuus huius nominis multus.

c Eli enarrant gloriam dei filij verbi incarnati facti de terra celi. Hec em̄ gloria soli dn̄o est congrua. Nomen est cuius magni consilij angelus. Istud consiliū lapso homini auxilum est antiquū et profunduꝫ et verum factum solis tantuꝫ sanctis cognitum. Cum angelus iste homo natus ex muliere immortale ex mortali de terra celuꝫ fecit ex homine angelum.

Hanc sequentiā beat⁹ Gre. ꝯposuit ob reuerentiā ꝛ honorē beatoꝝ aplorū ꝓut diuisi erāt p̲ totū mundū. Et diuidiť in duas p̲tes p̄ncipales. In quaꝝ p̄ma ponit quoddā preambulū in quo declarat ꝯmendationē mittentis scꝫ filij dei. In scđa p̲te ꝓseq̄tur intentū ꝗtū ad ministeriū omniū aplōꝝ p̲ totū mūdū missoꝝ. Scđa ibi. Hic est dn̄s. Primo autor ponit vnā ꝓphetiā quā assumit loco thematis q̄ scribiť psalmo. xviij. ꝛ applicat eā ad ipsum mittentē apostolos. īponens ei nomen ꝙ debet vocari āgelus magni consilij. dicens (Celi) id est apostoli (facti celi) id est hoīes celestes (de terra) ꝛ de hominibꝫ terrestribꝫ (enarrant) id est predicant (gloriam filij dei verbi incarnati) scꝫ xp̄i qui est homo factus (em̄) ꝓ quia (hec gloria) scꝫ predicationis sanctoꝝ aplōꝝ (est congrua) id est conueniēs (soli dn̄o. cui⁹) scꝫ dn̄i (nomen est angelus) id est nuncius (magni consilij) et (istud consiliū) scꝫ exn̄s (auxiliū homini lapso) id est perdito (est antiquū et ꝓfundū. ꝛ) scꝫ est (cognitū tm̄ solis sanctis. ꝛ est factū verū cum iste āgelus) id est filius dei (homo natus ex muliere) scꝫ. b. virgine maria (fecit immortale ex mortali. ꝛ fecit de terra). i. de terrestribꝫ (celum) id est celestes (et fecit angelū ex hoīe) Notādū p̄mo. scribiť in Esa. Qui sūt hij qui vt nubes volant et quasi columbe ad fenestras suas. Hec sunt verba admiratōnis ꝓphetaꝝ et angeloꝝ quibꝫ datū est longe ꝓuidere virtutem doctrine ꝛ predicatōnis apostolice. vn̄ admirātes dixerūt. Qui sunt hij q̄ vt nubes volāt. In quibꝫ ṽbis principaliter tangūtur duo. Primo celestis prudētie sublimitas. Secūdo imaculate ꝯuersationis humilitas. Primū tāgitur cū dꝛ. vt nubes volant. Ubi no. sancti apl̄i post ascēsionē dn̄icā missi in omnē terrā volauerūt in claritate ꝛ alacritate vt nubes. fuerunt em̄ vt nubes nouellū ortū irrigando. infidelem populū a praua fide reuocando. fideles absq̧ terrore desperationis fideliter consolando. Primū declaratur. quia in nube presuꝓponitur humiditas conueniens ad irrigandū. Vn̄ in li. Sap. scribitur. Irrigabo ortum meum ꝛ exaltabo me

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-823/0133
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG